

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 3. & 4. lib. Levit. in quibus describitur Ritus
Hostiæ Pacificorum & oblationis Agni. Hostiæ pro peccato Sacerdotis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 3. & 4. lib. Levit. in quibus describitur Ritus Hostia Pacificorum & oblationis Agni. Hostia pro peccato Sacerdotis.

N. 124. Considera I. **H**ostiam pacificam jussu Dei in plures partes fuisse distributam, quarum una dabatur Deo, constans ex Renibus, Sanguine & Adipe. Altera Sacerdoti, sita in Armo & pectusculo. Tertia offerenti: in residuis oblatis animalis partibus consistens, Christianus acceptum Deo oblaturus sacrificium, non disparem Ritus observet, in sensu morali spectatum. Det ergo Renes Deo, congruam suo statui servandò castitatem. Det Sanguinem pariter Deo, cohibendò appetitum vindictæ per mansuetudinem. Det Adipem, sensuales voluptates mortificatione refrænandò. Offerat Ministris Ecclesiæ dextrum armum, subsidium videlicet & debitam sustentationem cum pectusculo amoris &c. Dum verò hîc mentionem facio, subsidii & sustentationis sacerdotibus præstandæ, ansam arripio, contra eos intonandi, qui divinis & humanis repugnantes Præceptis, Decimas denegare, aut defraudare præsumunt. Audiant illi tonitru divinæ comminationis Malach. 3. ubi legitur: *Quia vos me configitis in decimis & primitiis (subtrahendò illas Ministris Ecclesiæ) in penuria vestra maledicti eritis.* Septem macilentæ vaccæ, quas somniabat Pharaon Genes. 41. quòd septem alias vaccas pingues devorarent, nullum saturitatis dedere vestigium, sed simili macie & squalore torpebant: haud secus ejusmodi decimarum heluones non tantùm non ditantur ex illis, fraude aut vî subtractis, sed etiam rerum indigentiam sentient, hanc pœnam ipsis prædicente S. Augustinò Serm. 219. de Temp. qui sic scribit: *Elige tibi unum ex duobus, aut da Deo decimam partem bonorum tuorum, & relinquet tibi novem partes; aut si retinueris decimam partem, & nihil dederis de substantia tua in sustentationem, tunc Deus auferet novem partes, & vix decimam concedet.* Vivebat sub ecclesiastico regimine S. Anselmi Cantuar. Episcopi vir quidam decimarum defraudator, cujus horreum cum vidisset sanctus, vidit eidem insidentem Dæmonem, & quærens ex viro: cur horrea sua illò non explevisset annò, reliquens ea penè vacua, & frugibus destituta? responso tulit: mirari se vel maximè frugum paucitatem, licet illuc congererentur omnes, etiam non solutis Decimis. Hæc ut sanctus intellexit, jussit ocius extrahi Deci-

Decimas. Et ecce! decimis vix extractis ita capere multiplicari fruges, ut capiendis illis impar redderetur horreum. *Specul. exempl. tit. de decim.* Nec hanc solummodo pœnam sentient Decimarum defraudatores, ut de temporalibus loquar: nam (quod æternas concernit) certius nihil erit, quàm ignis tartarei tormentum. S. August. alteram dicit, inquit lib. de doct. Christi *si non decimaveris, decimaberis, & dabis impio militi, quod noluisti dare Christo.* Imitantur enim Decimæ, aliis bonis per nefas conjunctæ, pennas aquilarum, quæ Pliniò teste l. 10. commixtæ aliis pennis, eas devorant, & faciunt putrescere. His pœnis deterritus ò Christiane Lector! si eo vivas in statu, quò tibi de fructibus terræ solvendæ sunt decimæ, eas non tam fideliter, quàm & libenter salvas, largâ benedictione à Deo remunerandus: nam Augustini, antea pœnas, nunc præmia promittentis effatum est in c. decimæ 16. q. 1. *Si decimam dederis, non tantum abundantiam fructuum, sed etiam sanitatem corporis consequeris.*

Considera 2. Non tantum Decimas, libenter sacerdotibus esse præstandas, tanquam res, eorundem sustentationi necessarias: sed etiam pectusculum amoris & Reverentiæ esse exhibendum illis; sunt enim tantæ dignitatis, ut Deus eos æstimet toti populo pares, prout colligere est ex v. 3. capite 4. ubi jubet offerri pro delicto sacerdotis agnum immaculatum, non majorem videlicet exigendò Hostiam pro peccato totius Populi, quàm peccato unius tantummodò sacerdotis. S. Ephrem de sacerdotii dignitate disserens ait: *Per hanc Dignitatem humana natura licet humilis sit atque abjecta, cum virtutibus incorporeis adæquata, excedit intellectum & rationem, omnemque cogitationem Donum altitudinis Dignitatis sacerdotalis.* Verba Levitici 16. brevè secutura dabunt; præcepisse Deum, nullus hominum versetur in Tabernaculo, quando Pontifex sanctuarium ingrediatur. Sed nunquid ipse sacerdos vel Pontifex sanctuarium ingressus desinet esse homo? respondet dubiæ quæstioni Cyrill. Alexand. in c. 16. Lev. asserens: *Et non erit homo, sed tanquam Angelus Dei, cum ingrediatur Pontifex intra velamen; sive unus cum Domino Spiritus fiat, sive per resurrectionis gloriam in Angelorum transeat ordinem, non erit homo.* Non erit inquam homo sacerdos, quia Deo adhærens cum ipsomet Deo efficitur unus spiritus. Non erit homo: quia nil nisi divina tractans, tractandus pariter erit ut Deus. Non erit homo: quia ut dixit Atalricus Rex apud Cassiodorum: Sacerdotum Professio cœlestis est vita, Non erit homo; quia pau-

Y

cis

cis Deum è Cælo trahens verbis, divinam omnipotentiam æmularur. Non erit homo, quia per sacramentalem absolutionem peccata remittens, Deus vocabitur. Quantam ergo exigit à te Christiane hæc Dignitas Reverentiam & amorem? Ferdinandus II. Rex teste Lomarico vitæ ejus c. 9. auditus est dicere; occurrentibus sibi eodem in loco Angelò & sacerdote, se primum locum sacerdoti, secundum Angelo honoris officium persolaturum. Si Ægyptus olim Josepho tantum detulit honorem, ut eum terræ Salvatorem proclamaret: cum tamen ei de panibus tantum prospexerit; quid honoris impendendum illis, qui Deum ipsum tibi offerunt instar panis, æternam tibi vitam largientis, sumendum? si locos aut Reliquias ab incarnati verbi contactu olim consecratos summâ colimus reverentiâ: quanta debebitur reverentia manibus illis, in quibus velut in triumphali curru quotidie cernitur residere Christus? cur ergo audes Christiane sacerdotes frequenter præire, eos ridere, eorum mores discutere, famam attrectare: cum tamen ipse Deus, ut sacerdotum etiam veteris Testamenti famæ honorique consuleret versu 11. cit. cap. præceperit: pelles victimæ oblatæ pro peccato sacerdotis & omnem carmen cum pedibus & capite &c. extra castra deferri, & comburi: ne vestigium remaneat ullum ex peccato Sacerdotis, quod ejus famæ & honori officere posset. Quare etiam Christus, quoties arguit Synagogam, nunquam auditus est nominare sacerdotes, Matthæi 23. dicens; *Super cathedrum Moysis sederunt scribæ.* Angelos non minùs summam reverentiam sacerdotibus detulisse incomperito est: nam Lucæ 1. legitur: Angelum stetit à dextris Altaris Incensi; cum tamen in ipso Christo Monumento dicatur sedisse. Nec mirum: ibi enim habuit socium sacerdotem, hic verò mulieres, etsi sanctissimas & omni veneratione dignas.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 5. & 6. lib. Levit. in quibus describitur Lex de immundo ex contactu. Lex de prævaricante, & sacra non debite tractante. Lex de igne perpetuo & variis oblationibus &c.

N. 126. Considera 1. **H**ominem, qui etsi non peccasset per malitiam tangendû aliquid immundum, sive quod occisum à bestia, aut per se mortuum &c. nihilominus reum delicti factum; & hinc mundandum sacri-